

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE

Husitská teologická fakulta

Katedra církevních dějin a práva

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: **Svatý Prokop. Život a Sázavský klášter** (Praha 2011, 69 stran, počítačový otisk)

Jméno, příjmení studenta: **Jaroslav Kudláček**

Jméno, příjmení oponenta: **ThDr. Kamila Veverková, ThD.**

Cíl práce:

Autor si klade za cíl své práce „trochu přiblížit“ čtenáři život českého zemského patrona svatého Prokopa (str. 7 – úvod). Zvolenou metodologii vědecké práce, základní přehled dosavadního bádání spolu s bibliografickými odkazy, základní otázku a strukturu práce autor v úvodu nedefinuje a neuvádí. Pokud v úvodu upozorňuje na rozpory v životopise svatého Prokopa, je třeba, aby je také konkrétně uvedl a doložil. Stejně jako i stylisticky nevhodné vyjádření, že „tato otázka trápí vědce už řadu let a někdy se jejich výsledky bádání zdají až k neuvěření“ (str. 7). Jaké konkrétní výsledky a bádání koho? Pokud autor uvádí, že „vzniklo tak několik pohledů na světcův život, které se z většiny shodují na jedné dodnes platné variantě“ – měl by na ně i konkrétně poukázat a jasně definovat platnou variantu. Potom by teprve měla smysl závěrečná věta úvodu: „Snad se mi podaří držet se této cesty a trochu v této práci Prokopův život přiblížit“. Co zahrnuje slovo *trochu* v předcházející větě?

Vzhledem k výše uvedeným metodologickým nedostatkům nelze pak logicky konstatovat splnění cíle. Nakonec ani sám autor v závěru své práce se k tomu přímo nevyjadřuje; závěr je velmi obecný a stručný.

Obsahové zpracování

Práce je rozdělena do čtrnácti kapitol. Kapitola první nazvaná Svátý Prokop je slovníkovým přehledem života a díla českého světce a má celkem jedenáct řádek. (str. 8) Podle mého soudu je obsah této kapitoly na tomto místě zbytečný a jeho text (upravený po stránce stylistické, syntaxu – první věta například neobsahuje sloveso a zobecněný) mohl být součástí samotného úvodu. Kapitola druhá až čtvrtá popisuje dobu života světce a pátá kapitola seznamuje čtenáře se svatoprokopskými legendami. V kapitolách následujících (šesté až jedenácté) autor chronologicky podává čtenáři život a dílo světce. Ve dvanácté kapitole popisuje další události ve vztahu k Sázavskému klášteru a poslední dvě kapitoly věnuje kanonizaci a ikonografii svatého Prokopa. Následuje závěr, shrnutí v anglickém jazyce, seznam literatury a přílohy.

Metoda práce je popisná a kompilační.

Autor pracoval se základními pracemi (autoři: Sommer, Bartoš, Kadlec, Huňáček, Lutovský, Royt atd.), které se dotýkají tématu a edicemi legend a kronik. Využil i odbornou literaturu z německého prostředí (LThK).

Při analýze tématu se autor mnohdy spokojí s převzetím badatelského názoru ze sekundárního zdroje, namísto prostudování a ocitování zdroje přímého (např. str. 32-33: názory Chaloupeckého, Grause a Fialy nejsou doloženy přímo).

Autor se pokouší o hlubší analýzu odborných zdrojů, ale ne příliš obratně. Například: pokud si odvážně stanoví, že by chtěl pokusit se vyjasnit, „odkud a jak se k nám slovanská kultura mohla

dostat“ (str. 33), musí použít relevantní literaturu, zachycující nejnovější bádání na mezinárodní badatelské úrovni. Při vší úctě k historikovi Kadlecovi, jeho práce Přehled českých církevních dějin tomuto cíli nekoresponduje. Dále například nelze odkázat v poznámce č. 97 na straně 33 pouze na domněnky badatelů – je třeba pregnantně uvést, kde Boba a Kolafa tyto domněnky uvádějí. V této souvislosti by bylo vhodné, aby při obhajobě autor komisi s pracemi a názory výše uvedených badatelů podrobněji seznámil.

Autor práce se dotýká života svatého Antonína. Poznámka č. 120 čtenáři upřesňuje délku pobytu svatého Antonína v opuštěné hrobce, ale již ho neinformuje o zdroji, ze kterého autor tuto informaci převzal.

Autor používá obraty nevhodné pro kvalifikační práci, například na straně 18 je odstavec uveden slovy: „*V počátcích* patřilo křesťanství...“. Co rozumí autor termínem *v počátcích*? Na straně 18 také začíná podkapitola, nazvaná Christianizace a Říše. V poznámce nebo textu chybí vysvětlení termínu *Říše*.

Formální zpracování:

Ačkoliv je v textu uvedena řada zkratk, seznam zkratek autor neuvádí.

Autor by měl vysvětlit údaje uvedené v poznámce č. 3 : odkazuje na LThK , rok vydání 1999, ale v seznamu literatury je uveden rok 1963. Dále odkazuje jmenovitě na Chaloupeckého, Rybu, Dvorníka, Kadlece, Reichertovou bez uvedení díla.

Autor nepoužívá důsledně normu ISO 690: chybějící ISBN u publikací, které tento údaj mají; u elektronických dokumentů chybějící data v hranatých závorkách.

Výhrady k bibliografickým odkazům jsem uvedla výše.

V textu autor někdy používá velká písmena i tam, kde se obvykle nepíše. Pokud tak činí důvodně, měl by to při obhajobě vysvětlit. Například na str. 38 název sedmé kapitoly „Prokopův Odchod do ústraní“ nebo na straně 34 „nás Řecké jméno“.

Autor uvádí příjmení českého historika, žáka profesora Pekaře, Václava Chaloupeckého nesprávně - Chaloupecký (str. 64, 8, 24, 26, 29)

V seznamu literatury není uvedeno dílo historika Kadlece (Přehled českých církevních dějin I.), ačkoliv autor na tuto práci odkazuje (str. 33).

Celkové hodnocení a navržený klasifikační stupeň:

Přes všechny výše zmíněné nedostatky - převážně metodologického charakteru - bakalářské práce pana Jaroslava Kudláčka je patrná autorova zjevná snaha po samostatném vyhodnocení pramenů a odborné literatury a zájem o téma práce (viz závěr). Struktura práce byla zvolena dobře.

Většina uvedených nedostatků se dala odstranit již v rukopise nebo při pečlivější autorské korektuře.

Práci hodnotím ještě jako velmi dobrou.

Otázky k obhajobě: Jsou uvedeny v textu oponentského posudku.

V Praze dne 2. 8.11